

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 2740/05
18.05.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Весне Поповић, Јасминке Станојевић, Мирјане Грубић и Миломира Николића, чланова већа, у парници тужилаца, АА, ББ и ВВ, чији је пуномоћник АБ адвокат, против тужених ГГ, ДД, ЋЋ и ЕЕ, чији је законски заступник ЋЋ, а пономоћник свих тужених ВВ адвокат, ради поништаја уговора о поклону, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Окружног суда у Ужицу Гж.бр.1161/05 од 29.8.2005. године, у седници одржаној на дан 18.5.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужилаца изјављена против пресуде Окружног суда у Ужицу Гж.бр.1161/05 од 29.8.2005. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Ужицу Гж.бр.1161/05 од 29.8.2005. године, одбијена је као неоснована жалба тужилаца и потврђена пресуда Општинског суда у Ужицу П.бр.301/05 од 8.6.2005. године којом је одбијен тужбени захтев којим су тужиоци тражили да уговор о поклону закључен пред Општинским судом у Ужицу Ов.бр.2215/04 од 1.6.2004. године између тужених ГГ као поклонодаваца и ЋЋ, ЕЕ и малолетне ВВ, као поклонопримаца не производи правно дејство у делу у коме је тужени ГГ располагао својом имовином на штету потраживања тужилаца утврђених пресудама првостепеног суда П.бр.356/03 од 23.12.2003. године, П.бр. 453/03 од 19.8.2003. године и потраживања за које тужиоци воде спор против туженог ГГ у предмету П.бр.580/04 и да се обавезу тужени да то признају и дозволе да тужиоци из имовине која је предмет уговора наплата своја потраживања до потпуног намирења и обавезани тужиоци да туженима накнаде трошкове парничног поступка.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену благовремено су изјавили ревизију тужиоци побијајући је из свих законских разлога.

Испитујући правилност побијане пресуде на основу чл. 386. ЗПП, ("Службени лист СФРЈ", бр.4/77..."Службени лист СРЈ", бр.15/98 и 3/02) који се на конкретан случај примењује на основу овлашћења из чл. 491. ст. 4. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 125/2004) Врховни суд је нашао да ревизија тужилаца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из чл. 354. ст. 2. тач. 11. ЗПП на коју Врховни суд пази по службеној дужности, а тужиоци у ревизији одређено не указују на постојање неке друге битне повреде одредаба парничног поступка која може бити ревизијски разлог из чл. 385. ст. 1. тач. 1. и 2. ЗПП.

Разлози ревизије о погрешној примени материјалног права нису основани.

Према утврђеном чињеничном стању, тужени ГГ као поклонодавац закључио је уговор о поклону оверен под Ов.бр.2215/04 од 1.6.2004. године пред Општинским судом у Ужицу са туженима ЋЋ, ДД и малолетном ЕЕ као поклонопримцима којим је располагао својим сувласничким уделом у породичној стамбеној згради која се налази у ЖЖ и састоји од приземља и сутерена и покретним стварима које се налазе у овој породичној стабеној згради. Тужени ГГ је своју покретну имовину поклонио својој супрузи туженој ЋЋ, а свој сувласнички део у породичној стамбеној згради пренео у својину својој деци туженима ДД и малолетној ЕЕ. Правоснажном пресудом Општинског суда у Ужицу П.бр.356/03 од 23.12.2003. године обавезан тужени ГГ да тужиоцима ББ и ВВ на име стицања без основа исплати 166.855,00 динара са каматом почев од 23.12.2003. године до исплате и трошкове поступка од 54.396,00 динара. Правоснажном пресудом истог суда П.бр.453/06 од 19.8.2003. године усвојен је тужбени захтев тужилаца ББ и ВВ против туженог ГГ и обавезан тужени да тужиоцима преда у судржавину 1/6 породичне стамбене зграде ЖЖ (којом је располагао спорним уговором о поклону). У предмету Општинског суда у Ужицу П.бр.580/04 тече парница по тужби тужиље 33 против туженог ГГ ради стицања без основа, поступак није окончан и није донета пресуда, односно није утврђено потраживање тужиље 33. У поступку је даље утврђено да је тужени своју обавезу утврђену пресудом Општинског суда у Ужицу П.бр.356/03 према тужиоцима измирио тако што је уплатио укупан износ од 327.341,00 динара на рачун њиховог пуномоћника, а тужиоци у поступку извршења нису тражили принудно извршење ове пресуде. У предмету Општинског суда у Ужицу И.бр.139/04 води се поступак ради деобе јавном продајом заједничке непокретности породичне стамбене зграде ЖЖ, а у извршном поступку у предмету И.бр.3226/03 решењем од 17.11.2004. године одређено је извршење ради накнаде трошкова парничног и извршног поступка.

од 17.11.2004. године одређено је извршење ради наплате трошкова парничног и извршног поступка забраном новчаних средстава дужника (туженог ГГ) до висине $\frac{1}{2}$ зараде коју остварује од "Дунав осигурање" Главна филијала ___ и достављањем на адресу поверилаца до потпуног намирења новчаног потраживања.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, правилно је примењено материјално право када је тужбени захтев тужилаца одбијен. За одлуке су дати јасни и правилни разлози које у свему као основане прихвата и Врховни суд.

И по оцени Врховног суда, правилно је примењено материјално право када је одбијен тужбени захтев тужилаца јер нису испуњени услови за побијање из чл. 280. и 283. Закона о облигационим односима. Опште претпоставке за побијање по одредби чл. 280. су: инсолвентност дужника, дужникова правна радња, оштећење поверилаца том правном радњом и да се побијањем те правне радње омогућава повериочево намирење. Да би побијање било успешно морају се у сваком конкретном случају стећи све опште претпоставке уз једну од посебних претпоставки а уз то да и учесници у спору буду активно и пасивно легитимисани на побијању (да је тражбина тужиоца доспела, односно извршна и да тужени има својства која траже став 2. и 3. члана 283.). Овлашћење на побијање настаје у оном тренутку када се кумулативно остваре све опште претпоставке побијања и алтернативно једна од посебних а тужилац и тужени су легитимисани као странке у спорну. У конкретном случају, како то правилно закључују нижестепени судови, нису испуњене ни опште претпоставке јер дужник (тужени ГГ) закљученим уговором о поклону није осујетио потраживање тужилаца ББ и ВВ утврђено правоснажним пресудама јер је по једној пресуди своју обавезу добровољно извршио, а по другој правоснажној пресуде трошкове парничног и извршног поступка тужиоцима плаћа на основу решења о извршењу обуставом од своје плате. Тужилац 33 нема својство повериоца па самим тим ни активну легитимацију за побијање јер није правоснажно окончана парница по њеној тужби против туженог ГГ ради неоснованог обогаћења. Тужени ГГ није пасивно легитимисан јер то произилази из одредба чл. 283. ст. 2. и 3. Закона о облигационим односима према којој су пасивно легитимисана лица: 1) лице са којим је или у чију корист је предузета правна радња која се побија, 2) универзални сукцесор тог лица и 3) сингуларни сукцесори тих лица. Сам дужник је ван круга противника побијања пошто се правна радња побијањем ништи једино у односу повериоца и противника побијања, док правна веза заснована побијаним делом између дужника и противника побијања остаје нетакнута. Због тога је и по оцени Врховног суда, правилно одбијен тужбени захтев.

Како се ревизијским наводима не доводи у сумњу правилност побијане пресуде, Врховни суд је одбио као неосновану ревизију тужилаца и одлучио као у изреци применом чл. 393. ЗПП.

Председник већа-судија,

Предраг Трифуновић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

сд